

हस्ते, व्य, पाणौ । यथा । हस्ते करोति । इति
सुम्भबोधव्याकरणम् ॥

हस्तेकरणं, स्त्री, पाणिग्रहणम् । विवाहः । इति
केचित् ॥

हस्त्यः, त्रि, (हस्त + "तेन यथाकथाचहस्ताभ्यां
णयती" ५ । १ । ८८ । इति यत् ।) हस्तेन
दत्तः । हस्तेन कृतः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥

हस्त्यध्वजः, पुं, (हस्तिषु अध्वजः) गजाध्वजः ।
तल्लक्षणं यथा—

“हस्तिशिखाविधानज्ञो वन्यजातिविशारदः ।
ज्ञेश्चमस्तथा राज्ञो गजाध्वजः प्रशस्यते ॥”

इति मात्स्ये १८८ अध्यायः ॥

हस्त्यायुर्वेदः, पुं, (हस्तिन प्रायुर्वेदः) गजायु-
र्वेदः । हस्तिचिकित्साशास्त्रम् । तद्यमानं
हस्तिशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

हस्त्यारोहः, पुं, (हस्तिनमारोहतीति । आ +
रुह + कः ।) हस्तिपकः । इत्यमरः । १ । ८ । ५८ ॥
तल्लक्षणं यथा,—

“एतेरेव गुणैर्युक्तः स्वासनश्च विशेषतः ।
गजारोहो नरेन्द्रस्य सर्वकर्मणि शस्यते ॥”

एतेहस्त्यध्वजगुणैः । इति मात्स्ये १८८ अः ॥

हसः, त्रि, (हसति निरर्थकमिति । हस +
“स्मारितञीति ।” उणा० २ । १३ । इति
रक् ।) मूर्खः । इत्युणादिकोषः ॥

हहलं, स्त्री, हालालहलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

हहाः, पुं, हाहानामगम्यर्थः । इति शब्दमाला ॥

हा, श्री लि त्यागी । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (ह्रा०
पर०-सक०-अनिट् ।) श्री हाक त्यागी इति
प्रसिद्धीयम् । यत्र हाक इति ग्रहणं तत्रा-
स्यैव । तेन दामा गे हाक इत्यादि सूत्रेणास्य
हीयते इत्यादि । अन्यस्य हायते इत्यादि ।

श्री हीनः । लि जहाति । अकर्मकञायम् ।
यथा । स्वार्थाहीनः । एवं जहाति अपैति
स्वार्थो यस्यामिति जहत्स्वार्था वृत्तिः । इति
दुर्गादासः ॥

हा, श्री ऊ लि गती । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (ह्रा०
आत्म०-सक०-अनिट् ।) श्री, हानः । ऊ लि,
जिहीते । इति दुर्गादासः ॥

हा, व्य, विषादः । शोकः । अत्तिः । इत्यमरः ।
३ । ४ । २५५ ॥ (यथा, महाभारते । ३ । ६३ । ३ ॥
“हा नाथ ! हा महाराज ! हा स्वामिन् !
किं जहासि माम् ।
हा हतास्मि विनष्टास्मि भीतास्मि विजने वने ॥”)
कुत्सा इति मेदिनी ॥

हाङ्गरः, पुं, स्वनामधेयतजलजन्तुः । इति शब्द-
चन्द्रिका । तत्पर्यायः अघहारकशब्दे द्रष्टव्यः ॥

हाटकं, स्त्री, (हटति शोभते इति । हट दीप्ती +
युलु ।) स्वर्णम् (यथा, माघे । १३ । ६३ ।
“नवहाटकेटकचितं ददर्श सः
चित्तिपस्य वस्त्रमथ तत्र संसदि ॥”
अस्य पर्यायो यथा,—
“स्वर्णं स्वर्णं कनकं हिरण्यं हेम हाटकम् ।

तपनीयश्च गाङ्गेयं कलघौतश्च काञ्चनम् ॥
चामोकरं शतकुम्भं तथा कार्तंस्तरश्च तत् ।
जाम्बुनदं जातरूपं महाराजत इत्यपि ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

हाटकपरिमितः । “जातरूपेभ्यः परिमाणे ॥
४ । ३ । १५३ । इति अण् ॥) हुस्तूरः । इत्य-
मरः । २ । ८ । ८४ ॥ स्वर्णनिर्मिते, त्रि ॥

हाटकमयं, त्रि, स्वर्णमयम् । हाटकशब्दात् मयट्-
प्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

हाटकेश्वरः, पुं, (हाटकस्य ईश्वरः ।) गोदावरौ-
तौरश्वशिवः । यथा,—

“एतस्मिन्नन्तरे प्राप्ताः सर्वे एवर्षिपार्थिवाः ।
द्रष्टुं त्रैलोक्यभर्तारं चरन्तुं हाटकेश्वरम् ॥
ततः कपिवरः प्राप्नो घृताद्या सह सुन्दरि ॥
स्नात्वा गोदावरौतीर्थे दिदृक्षुर्हाटकेश्वरम् ॥”

इति वामने ६२ अध्यायः ॥

(वितलस्थितो महादेवः । यथा, भागवते ।
५ । २४ । १७ । “ततोऽधस्ताद्वितले हरो भग-
वान् हाटकेश्वरः स्वपार्श्वदभूतगणाङ्गतः प्रजा-
पतिसर्गोपबृंहणाय भवो भवान्या सह मिथुनी-
भूयास्ते । यतः प्रवृत्ता सरित्प्रवरा हाटकी
नाम भवयोर्वीर्यिणः । यत्तच्चिदभानुर्मातरिश्चना
समिध्यामान भोजसा पिवति । तच्चिद्रातं हाट
काख्यं सुवर्णं भूषणेनासुरेन्द्रावरोधिषु पुरुषाः
सह पुरुषौभिर्धारयन्ति ॥”)

हातव्यं, त्रि, (हा + तव्य ।) त्यक्तव्यम् । यथा ।
“हातव्योऽयमसार एव विरसः संसार इत्यादिकम् ।
सर्वस्यैव हि वाचि चेतसि पुनः कस्माद्य
पुण्यात्मनः ।”
इति शान्तिशतकम् ॥

हावं, स्त्री, (हा + वृन् ।) वेतनम् । इति सिद्धान्त-
कौमुद्यामुणादिवृत्तिः ॥ प्रमथनम् । मरणम् ।
राजसः । इति संक्षिप्तसारोणादिवृत्तिः ॥

हानं, स्त्री, (हा + क्तः ।) त्यागः । इति जटाधरः ॥

हानिः, स्त्री, (हा + “वह्निश्च्युद्युद्गमेति ।” उणा०
४ । ५ । इति निः । यद्वा, हा + क्तिन् ।
“ग्लान्ताज्याहाधो निः ।” ३ । ३ । ८४ । इत्यस्य
वार्तिकोक्त्या निः ।) चतिः । तत्पर्यायः ।
अपहारः २ अपचयः ३ । इति जटाधरः ॥
(यथा, महाभारते । ५ । ८८ । ४ ।
“अत्रासृतं सुरैः पौत्वा निहितं निहतारिभिः ।
अतः सोमस्य हानिश्च वृद्धिश्चैव द्रष्टव्यते ॥”)

हानुकः, त्रि, घातुकः । इति केचित् ॥

हान्द्रं, स्त्री, (हन + “अम्जिगमिनमिहनीति ॥”
उणा० ४ । १५८ । इति ङ्ङ् ह्रस्व ।)
मरणम् । इत्युणादिकोषः ॥

हापुत्रिका, स्त्री, पञ्चविशेषः । तत्पर्यायः ।
सुवर्णो २ स्वर्णनिका ३ तुलिका ४ स्फोटिका ५ ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

हापुत्री, स्त्री, हापुत्रिका । यथा,—
“गोभक्षीरः पङ्ककोरो हापुत्रो राजमहिक्का ॥”
इति हारावली ॥

हाफिका, स्त्री, जृम्भा । हार इति भाषा ।
तत्पर्यायः । उपपुष्पिका २ । इति हारा-
वली ॥

हायनः, पुं, स्त्री, (जहाति त्यजति जिहीने
प्राप्नोति वा भवानिति । हा त्यागे हा गती
वा + “हश्च ब्रीहिकालयोः ।” ३ । १ । १४८ ।
इति ष्युट् ।) वत्सरः । इत्यमरः । १ । ४ । २० ॥
(यथा, भागवते । १ । ६ । ८ ।
“अहश्च तद्ब्रह्मकुले ऊषिषांस्तदपेक्षया ।
दिग्देशकालाव्युत्पन्नो बालकः पञ्चहायनः ॥”)

हायनः, पुं, (जहात्युदकमिति । हा + “हश्च
ब्रीहिकालयोः ।” ३ । १ । १४८ । इति ष्युट् ।)
ब्रीहिभेदः । अग्निशिखा । इति मेदिनी ॥

हारं, त्रि, (हरैरिदं । हरि + अण् । पक्षे हर-
तीति । हरं तदेव । हर + स्वार्थे अण् ।)
हरिसम्बन्धीयम् । हरणकर्तुं । यथा,—
“यच्छृण्वतोऽपैत्यरतिर्विदग्धा
सत्वश्च श्रुत्यत्यचिरेण पुंसः ।
भक्तिहरी तत्पुरुषे च स्वस्थं
तदेव हारं वद मन्यसे चेत् ॥”
इति श्रीभागवते । १० । ७२ ॥
“तदेव हारं हरेश्वरितं मनोहरं वा ॥”
इति तट्टीकायां श्रीधरस्वामी ॥

हारः, पुं, ह्रियते मनो धेन । ह्र + ञच् । सुक्ता-
माला । तत्पर्यायः । सुक्तावली २ । इत्यमरः
२ । ६ । १०५ ॥ हारा ३ यष्टिः ४ यष्टी ५
लता ६ । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कुमारः ।
५ । ८ ।
“विमुच्य सा हारमहार्यनिश्चया
विलोलयष्टिप्रविलुप्तचन्दनम् ।
बबन्ध बालारुणवभु वल्कलं
पयोधरोत्सेधविशौर्षसंहति ॥”
ह्रियन्ते प्राणा यचेति ॥ युद्धम् । इति मेदिनी ॥
(ह्र + भावे ञच् । हरणम् । यथा, भाग-
वते । १० । ६३ । १७ ।
“हंसुन्मर्गान् हिंसया वर्तमानान्
जन्मैतत्तै भारहाराय भूमिः ॥”)

हारकः, पुं, (हरतीति । ह्र + ञच् ।) कितवः ।
चौरः । गद्यभेदः ॥ विज्ञानविशेषः । इति
मेदिनी ॥ शाखोटवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
भाजकाङ्कः । इति लौलावती ॥ हरणकर्तारि,
त्रि ॥ (यथा, मनुः । ११ । ५१ ।
“अस्त्रापहारकः श्वेवं पङ्कतामस्त्रहारकः ॥”)

हारहारा, स्त्री, कपिलद्राक्षा । इति राज-
निर्घण्टः ॥

हारङ्गरः, पुं, मयम् । इति हेमचन्द्रः ॥

हारङ्गरा, स्त्री, द्राक्षा । इति हलाबुधः ॥
(पर्यायो यथा,—
“द्राक्षा स्वादुफला प्रोक्ता तथा मधुरसापि च ।
वृद्धीका हारङ्गरा च गोस्तनो चापि
कौर्त्तिता ॥”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥)